

Het muizenonderzoek werd georganiseerd door Zuid-Hollands Landschap en werd gericht in drie gebieden: het Natuurlijk Grasweggebied, de Hillenhoek en de Waalhoek. Er werden allerlei verschillende soorten muizen in deze gebieden gevonden: de huisspitsmuis, bosspitsmuis, bosmuis, huismuis en dwergmuis. Het onderzoek vond plaats in de avond en was snel voorbij, maar gelukkig hebben we het twee avonden achter elkaar mogen bijwonen. Na het onderzoek hadden we meer inzicht gekregen in de soorten muizen en zagen we in hoe belangrijk het is om een zeldzame muis te vinden in een natuurgebied. Het was altijd een verrassing wat er in de muizenval zou zitten en we wachtten het natuurlijk met vol verwachting af. Kortom het was een ervaring om niet snel te vergeten!

Een aantal dagen later hebben we een aantal bomen omgezaagd die niet meer te redden waren en op een takkenril gelegd. Dit is een gunstige plek voor dieren want die kunnen zich hier dan veilig in vestigen. De bomen hadden ook steunpalen, deze hebben we verwijderd en netjes weggevoerd in de tractor van onze begeleidster.

Een aantal weken later waren er nog wat steunpalen over en die moesten dus worden verwijderd. Dit verliep niet helemaal volgens plan, want de tractor en de aanhangwagen bleven in de modder hangen. Na een aantal ideeën te hebben uitgevoerd heeft onze vrijwilliger toch maar haar man gebeld om dit probleem te verhelpen. Uiteindelijk is het gelukkig dan toch gelukt door teamwork!

Rianca, Fabiënne en Gwen

Natuurlijk verliep de stage niet volledig vlekkeloos, er was namelijk één groot probleem waar we telkens tegenop liepen, namelijk: het vroege opstaan. Ondanks dit vlekje hebben we allemaal heel erg genoten van de stage. We willen hierbij het Landschapsbeheer Zuid-Holland (LBZH), het Zuid-Hollands Landschap (ZHL) en onze begeleidster voor deze ervaringen hartelijk bedanken!

Vuilruimen op de Beningerslikken, februari 2013 door Hans op den Dries

Het is 23 februari 2013 en koud, -4°C Er staat een gure oosten wind. De zon probeert door de het lichte wolkendek heen te komen. Het veld ligt te wachten om betreden te worden door fanatieke vuilruimers. Al sinds vele jaren is dit gebied gewend om op deze manier gezuiverd te worden van menselijk zwerfvuil.

Zeven mensen zijn er komen opdagen om mee te helpen met het vuilruimen op de Beningerslikken. Het weer deert hen niet en ze staan te popelen om te beginnen. Maar eerst moet er nog een stuk gereden en gelopen worden, want ik had beloofd dat we het deel van de Beningerslikken zouden gaan ruimen dat het verst weg gelegen was. Hierover had ik ook contact gehad met Natuurmonumenten (beheerder van het gebied), zodat zij op de hoogte waren van deze actie. Tevens had ik Natuurmonumenten verzocht of het mogelijk was om het geraapte afval aan het eind van de ochtend aan de waterkant te mogen verzamelen, zodat ze het dan zou kunnen afhalen met een boot. Dit zou ons immers veel sjuwwerk schelen. Gelukkig was dat geen probleem.

Het zwerfvuil ligt hoofdzakelijk achter in het gebied, in de dichte vegetatie tegen de waterrand, op de hoek van het Spui en het Haringvliet. We zijn kwart voor tien ter plaatse en gaan meteen aan de slag. We splitsen ons in twee groepen. Eén groep gaat eerst stroomopwaarts langs het Spui om vanaf een bepaald punt, waarvan ik weet dat daar veel vuil ligt, met rapen te beginnen. Uiteraard pakken we het vuil dat we terloops tegen komen al op, want je weet dat als je het laat liggen, dit op de terugweg gemakkelijk voorbij gelopen kan worden. De ruigtevegetatie is in dit deel van het gebied namelijk op veel plaatsen erg dicht.

Net als alle jaren vinden we van alles. Even een greep uit de zak: slippers, flacons en flessen van alle soorten producten (schoonmaakmiddelen, drank e.d.), jerrycans, tempex delen, plastic in alle vormen en maten en van allerlei producten, tot zelfs tandpastatubes toe (het meest plastic drinkflesjes), gasaanstekers, een autoband met velg (en bevroren aarde, dus extra zwaar), kratjes (opvouwbaar en voor bierflesjes), enkele stootblokken en boeien, een zitkussen, een schuimmatras, een draadhaspel, delen van plasticuinstoel en vele verpakkingsmiddelen voor levensmiddelen en gebruiksartikelen. Sommige voorwerpen zitten zo vast in de bevroren grond dat we ze helaas geheel of gedeeltelijk moeten laten liggen. In sommige gevallen krijgen we met pijn en moeite het afval los of breekt het af. Rond half elf leggen we op een afgesproken plek de reeds verzamelde hoeveelheid vuil op een hoop. De buit is aanzienlijk. Vier grote zakken vol met enkele losse voorwerpen. We proberen er toch maar lol aan te beleven. Zo zit het bierkratje wel lekker, dient de draadhaspel als halter en hijsen we uiteindelijk een mast met rode boei.

We hebben inmiddels wel een bakkie en ontbijtkoek met lekker dik boter verdiend. Tussendoor maakt Peter een paar foto's om die straks weer als bewijsmateriaal te tonen. Meerdere groepen brandganzen vliegen intussen heen en weer.

We beslissen om nog eenmaal in de omgeving van de verzamelplek rond te gaan. Ook dit loont. In een halfuurtje rapen we met gemak twee grote zakken met vuil bij elkaar. Een zwaar oud en roestig vat wordt vakkundig met touw omwikkeld en met twee man sterk met pijn en heel veel moeite naar het "afvalloket" gesjord. We sjouwen uiteindelijk de rest ook naar deze enigszins beschutte plek aan de waterkant. De oranje bol aan de stok moet als baken dienen voor Natuurmonumenten om het vuil met een bootje af te kunnen halen.

Na deze noeste arbeid te hebben verricht, lopen we voldaan terug naar de ingang van het gebied en gaan we ieder ons weegs. Uiteraard hebben we ook nog een paar vogelgeluiden opgepikt, zoals een roepende waterral, een cetti's zanger en een vier-tal veldleeuweriken. Rest mij alle zwoegers te bedanken namens de natuur,

Tot de volgende actie!

